

"Naucz mnie, kiedy mówić NIE"

Dzieci narażone są na wiele niebezpieczeństw, przed którymi nie potrafią się obronić. Dziecko w wieku przedszkolnym w ogóle nie powinno zostawać bez opieki dorosłych, ale im wcześniej zaczniemy uczyć dziecko radzenia sobie w sytuacjach zagrożenia tym lepiej. Strach przed sytuacją w której ktoś, porywa nasze dziecko, chce mu zrobić krzywdę paraliżuje rodziców. Musimy nauczyć je życia we współczesnym świecie i pokazać sposoby radzenia sobie, kiedy ktoś chce je skrzywdzić.

Co można zrobić, aby bezpiecznie wychować dziecko? Jak nauczyć mówić NIE??

Rozmowa o prawie do bezpieczeństwa

Wy tłumacz dziecku, że każdy człowiek ma prawa, których nikt nie może go pozbawić. Zapytaj dziecko w jakich sytuacjach czuje się bezpiecznie. Następnie wytłumacz dziecku, że czasami jedni ludzie usiłują innym zabrać ich prawa, w tym także prawo do bezpieczeństwa. Należy wyraźnie powiedzieć dziecku, że w takich przypadkach musi protestować i szukać pomocy u innych i że rodzice będą zawsze po jego stronie.

Rozmowa o złym i dobrym dotykaniu

Zacznij rozmowę od wyjaśnienia różnic między dotykaniem bezpiecznym i tym, które takie nie jest. Wy tłumacz dziecku, że jeśli nie chce, żeby go dotykano czy całowano ma prawo głośno to powiedzieć, nawet wtedy, gdy kocha osobę, która chce to zrobić. Nie należy zmuszać dzieci do takich zachowań, w ten sposób uczą się swoich praw i będą mogły o nie zawalczyć w chwili zagrożenia.

Naucz dziecko, jak może mówić „NIE”

Nie ucz dziecka bezwzględnego posłuszeństwa wobec wszystkich dorosłych. Powiedz mu raczej, że kiedy czuje się zagrożone ma prawo powiedzieć „nie” każdemu dorosłemu. Powiedz dziecku, że w żadnym przypadku nie musi się tłumaczyć, dlaczego nie chce z kimś rozmawiać.

Rozmawiaj z dzieckiem na temat jego ciała

Wy tłumacz dziecku, że ciało jest jego wyłączną własnością i że nikt nie ma prawa go dotykać w sposób, który jest dla niego nieprzyjemny lub wprawia go w zakłopotanie.

Powiedz dziecku o groźnych i niegroźnych tajemnicach

Wy tłumacz dziecku, że niegroźną tajemnicą jest przygotowanie np. upominku niespodzianki dla siostry z okazji urodzin. Osobnicy napastujący dzieci bardzo często bazują na dziecięcej potrzebie dochowania tajemnicy. Należy wyjaśnić dziecku, że nikt nie ma prawa wymagać od niego dochowania tajemnicy, która ma jakikolwiek związek z dotykaniem jego ciała.

Zachęcaj dziecko do mówienia

Dziecko musi mieć poczucie, że cokolwiek się nie stanie ma oparcie w swoich rodzicach. Musi mieć pewność, że zawsze będzie wysłuchane i zrozumiane przez najbliższych, że niezależnie od okoliczności zawsze będziesz po jego stronie.

Nie dziel ludzi na dobrych i złych

Ludzie krzywdzący dzieci najczęściej wcale nie wyglądają na złych, są mili uśmiechnięci, często ładnie ubrani wzbudzają zaufanie. Koniecznie trzeba przekonać dziecko, że powinno uciekać, jeśli ktokolwiek próbuje zrobić coś co przeraża, czy zawstydza.

Pobaw się z dzieckiem w „Co by było gdyby...?”

Przećwicz z dzieckiem różne sytuacje np. co byś zrobił gdy ktoś zapuka do drzwi, a mnie nie będzie wtedy w domu? Lub co zrobisz gdy zgubisz się w sklepie? Pamiętajmy o tym aby jak najwcześniej nauczyć dziecko jak się nazywa i gdzie mieszka.

Pozwól dziecku na łamanie zasad

Najważniejsze jest przekonanie dziecka, że kiedy grozi mu niebezpieczeństwo, wolno mu użyć wszelkich sposobów, byleby tylko nic złego mu się nie stało. Używając języka odpowiedniego do wieku dziecka, powiedz mu, że mogą mu się zdarzyć takie sytuacje, kiedy powinno: odmówić komuś, krzyczeć, uciekać, gryźć, kopać, kłamać czy nawet zbić szybę. Powiedz, że w obliczu niebezpieczeństwa pozwalasz mu łamać wszelkie zasady, że zawsze będziesz po jego stronie i że nigdy go za to nie skrzyczysz.

Jak rozmawiać z dziećmi o spotkaniach z nieznajomymi?

Opowiedz dziecku, jak takie spotkanie może wyglądać.

- O tym, że taki dorosły-nieznajomy – zarówno mężczyzna jak i kobieta, a także po prostu nastolatek – może zachowywać się zupełnie miło. Może nawet znać imię dziecka! Osoby, które dziecko zna z widzenia, to nadal osoby NIEZNAJOME!

UWAGA! Na to zwróć szczególną uwagę!

- Nieznajomy może twierdzić, że mama czy tata zgodzili się na to, by dziecko poszło z nimi. Może – próbować złapać je za rękę, by dziecko z nim poszło. Nieznajomy może się przedstawić i twierdzić, że już się znacie – naucz dziecko, że samo powiedzenie imienia i skąd jest nie znaczy że się znacie.

Podaj przykłady, co nieznajomy może powiedzieć.

- że może mieć coś atrakcyjnego np. drona, cukierki, zabawka w aucie,
- może prosić o pomoc – w znalezieniu psa, w zrobieniu zdjęcia, nagrania filmiku!!!
- może twierdzić, że mama lub tata wysłali go po to, by przyprowadzili dziecko, że to rodzice prosili o pomoc.

Naucz dziecko mówić NIE nieznajomemu.

Tak, by dziecko na propozycję nieznajomego “chodź ze mną” zawsze mówiło:

- **mama się nie zgadza, żebym chodziła z nieznajomymi**
- **muszę spytać o zgodę tatę**
- **nigdzie nie pójdę dopóki mama się nie zgodzi.**

A jeśli to nie wystarczy...

Gdyby mimo to, dorosły wziąłby dziecko za rękę, poprosił, aby poszło razem z nim, powiedz dziecku, by... zachowało się jak dziecko. Niech krzyczy, wrzeszczy, kopie, szarpie się, szczypie. Chodzi o to, by zwróciło na siebie uwagę!!!!
A głośny krzyk jest ostatnią rzeczą, której chciałby nieznajomy.

Co możesz zrobić jeszcze?

Czytaj z dzieckiem książki:

- *Zuzia nie korzysta z pomocy nieznajomego*
- *Maks nie rozmawia z obcymi*
- *Nie pójdę z nieznajomym*
- *Zuzia się zgubiła*
- *Przygody Fenka, seria „Bezpieczeństwo”*

Justyna Siemińska

Źródło artykułu: <https://www.metis.pl/nauczmnie/>

<http://gazeta.policja.pl/997/archiwum-1/2018/numer-165-122018/167618,Naucz-mnie-kiedy-mowic-NIE.html>

<https://asertynamama.pl/naucz-dziecko-mowic-nie-nieznajomemu/>

Katowicka kampania
profilaktyczno - edukacyjna
„NAUCZ MNIE”
KIEDY MÓWIĆ **NIE**”

